

titi, odvraćati; otsavjetovati, savjetovati da se nešto ne čini.
dissuetudine, f. odvika, neobika.
dissuggellare, v. a. V. dissigillare.
distaccamento, m. odvajanje; odio, odjel, detašman; — *di terreno* (avulsio), otkinuće zemlje.
distace-are (*distacco*, -chi), v. a. odvojiti (oči od nekoga, nečega); otkinuti, odvojiti; ocijepiti, ocjepljivati, odijeliti, odlučiti, razdvojiti; (mil.) otkomandovati, poslati odred vojske, flote da izvrši neki zadatak; *distaccato a Zagabria*, odred vojske u Zagrebu. || v. n. (pitt.) isticati se, izdvajati se. || *-arsi*, v. r. odriješiti se, otkačiti se, otpasti, okopčati se; odvojiti se; ocijepiti se; oslobođiti se.

distaceo (-chi), m. odvajanje, izlučenje; (violento) otrgnuće; (il dipartirsi) rastanak; — *tavolare*, ispis.

distante, ag. udaljen; (di luogo, di tempo e al fig.) dalek. || av. daleko, nadaleko; *èsser* —, biti daleko.

distanza, f. daljina, dalečina, udaljenost; odstojanje, rastojanje, razdaljina; *a* —, na odstojanju, na razdaljini, daljini, rastojanju; *tenere a una rispettosa* —, držati na rastojanju; *prospetto delle* —, iskaz o daljinama.

distare, v. n. biti daleko.

distemprare, v. a. V. stemprare.

distendere (come stendere), v. a. razviti, razvijati, rasprostrijeti, prostrijeti; pružiti, opružiti; rastegnuti; (sotto il martello) tajniti, rastanjiti (maljem); — *la pasta*, razviti tijesto; (un contratto) napisati, sastaviti, sastavlјati; (per terra) položiti; — *i colori*, razvesti, razvoditi boje. || *-ersi*, v. r. širiti se, prostirati se; (del panno) rastezati se; (di persona) protegnuti se, protezati se; (di luogo) sterati se, protezati se; — *sopra un soggetto*, govoriti na dugo i široko o nekom predmetu.

distendibile, ag. rastegljiv.

distesa, f. prostranstvo; širina; (d'acqua) velika širina vode, prosječna širina vode, širok vdopad; (di cose in fila) red, vrsta, niz; (di oggetti sparsi) posuto cvijeće, grančice, trava (po ulici,

crkvi, itd.); *alla* —, svejednako, bez prekida; *sonare a* —, svečano zvoniti.

disteso, p.p. del verbo *distendere*. || m. pisana uputa, pomen; *cadré lungo* —, pasti koliko dug i širok; *per* —, opširno, razvlačito, na sitno.

distico (-ci), m. (mètr.) distih, doštih.

distillare, v. a. peći (rakiju), lučiti kap po kap; graditi (med.).

|| *-arsi*, v. r. kapat, prekapat; — *il cervello*, lupati glavu, moriti mozak; — *l' ingegno*, umstovati, mozgati.

distillazione, f. pečenje (vina, rakije); destilacija, procjedivanje.

distinguere (*distinguo*; pass. rem. *distinguisti*), v. a. razlikovati nešto od nečega; raspoznati, opaziti; ukazivati naročitu pažnju; obilježiti, odlikovati. || *-ersi*, v. r. odlikovati se; istaći se; pokazati se, pokazivati se, postati vidan. || *Sinón*: discernere, scérner, scòrgere, riconoscere, ravvisare, raffigurare, conoscere, riconoscere, scoprire.

distinta, f. popis, popisnica; — *d' atti*, popis spisa; — *delle spese*, popis troškova; — *nomina*le, imenik.

distintamente, av. odvojeno, zasebno; jasno, razgovjetno; odlično; (con grande onore) s odličnim poštovanjem, veleštovanjem; *la riverisco* —, sa dubokim poštovanjem.

distintivo, ag. koji odlikuje, razlikuje; *segno* —, odlika, znak za razlikovanje. || m. znak, znamenje, obilježje; (contrassegno) obilježje, oznaka; — *di servizio*, službeno obilježje.

distinto, ag. (non confuso con altri) odvojen, zaseban; različit; (segnalato, egrégio) odličan, otmjen; posti -i, zasebna mjesta; persona -a, odlična osoba.

distinzione, f. razlika, razlikovanje; (onorificenza) odliče, odlikovanje; (scol.) odlika; *a* —, za razliku; *senza* —, bez razlike.

distögliere, e sinc. **distorre** (come togliere), v. a. odvratiti, odvraćati, skrenuti na drugu stranu; odgovarati; otsavjetovati. || *-ersi*, v. r. otkloniti se, odmak-